

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 87/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2002 predbežne prerokoval sťažnosť I. O., bytom V. B., a V. O., bytom P., zastúpených advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., ktorou namietali porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Okresného súdu v Topoľčanoch sp. zn. 6 C 257/95, Krajského súdu v Bratislave – pobočky v Nitre sp. zn. 20 Co 319/96, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8 Co 254/98 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 3/01, zároveň žiadali zrušenie vyššie uvedených rozhodnutí a určenie, že sú výlučnými vlastníkami bližšie neoznačených nehnuteľností, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. O. a V. O. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. augusta 2002 doručené podanie I. O., bytom V. B., a V. O., bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., ktorým namietali porušenie čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutiami Okresného súdu v Topoľčanoch (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 C 257/95, Krajského súdu v Bratislave - pobočky v Nitre sp. zn. 20 Co 319/96, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8 Co 254/98 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 3/01.

Sťažovatelia požadujú vydanie nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, zrušil vyššie uvedené rozhodnutia súdov a určil, že sťažovatelia, resp. ich právny predchodca sú vlastníkmí nehnuteľnosti, pričom požadujú aj náhradu trov konania pred ústavným súdom od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia namietali porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6 C 257/95 z 23. februára 1998, uznesením Krajského súdu v Bratislave – pobočky v Nitre sp. zn. 20 Co 319/96 z 30. septembra 1996, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8 Co 254/98 z 24. februára 2000 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 3/01 zo 16. januára 2001.

Z týchto rozhodnutí súdov sťažovatelia ústavnému súdu predložili všetky s výnimkou uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8 Co 254/98 z 24. februára 2000, a to bez doložky právoplatnosti. Z predmetného spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 257/95-136 nadobudol právoplatnosť 7. októbra 2000 a uznesenie najvyššieho súdu č. k. 4 Cdo 3/01-214 nadobudlo právoplatnosť 5. februára 2001.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Predmetná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 16. augusta 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na túto skutočnosť bolo treba sťažnosť považovať za oneskorene podanú v tej časti, v ktorej sa sťažovatelia domáhali vyslovenia porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj zrušenia rozhodnutí uvedených súdov.

Vo vzťahu k tej časti sťažnosti, ktorou sťažovatelia požadujú, aby ústavný súd určil vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ústavnému súdu chýba právomoc konať a rozhodnúť, lebo

rozhodovať o vlastníckom práve patrí do právomoci všeobecných súdov. Právomoc ústavného súdu je v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy subsidiárna.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval ústavný súd za potrebné zaoberať sa ďalšími závažnými nedostatkami sťažnosti, akými sú napr. neoznačenie ďalších účastníkov konania, nesúlad medzi skutkovými tvrdeniami sťažnosti a čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého porušenie sťažovateľa namietajú, atď.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2002